

Eitt mennandi orðaskifti

FØROYA Javnaðarflokkur heldur hetta vikuskiftið sína árliku landsstevnu í Norðurlandahúsinum. Stevnan byrjaði í gjárkvöldið, tá formaðurin Atli Dam skuldi leggja fyrri við eini frágreiðing um farna árið og støðuna annars, bæði í samfelagnum og í samgonguni.

TAD er einki dulsmál, at tað í flokknum eru ymsar meiningar um ríkna politikkinn og ikki minst um samstarvið við fólkaflokkinn. Tað eru tøy, sum halda, at slíkt samstarv forkemur og undirgravar javnaðarflokkinn. Men tað eru so eisini tøy, og millum teirra telst lögmaður og helst ein stórir partur av bæði landsstýrismanning og tingmann-ing floksins, sum ikki duga at síggja aðrar samgongumøguleikar. Atli Dam sigur í samrøðu við Sosialin í dag, at hvørki samband ella tjóðveldi hava hug at taka við ábyrgd. Hann heldur, at verandi samgonguflokkar eru teir einastu, sum hava dirvi til at finna ítøkiligar og skilagóðar loysnir.

TAD er greitt, at hesar báðar áskoðanir fara at merkja landsstevnuna. Vit kunnu bert vóna, at nógv fólk nýtir høvið at møta upp og siga sína hugsan. Tað ringasta fyrri ein flokk eru illgitingar og tutl í krókunum. Endamálið við eini landsstevnu er at gera støðuna upp, og at líta aftur um bak og vita, um kósín, sum varð stungin út í kortið seinast, er tann rætta ella um hon eigur at verða broytt.

VÓNANDI ber til at fáa eitt skagit og breitt orðaskifti á landsstevnuni

um teir mongu spurningar, sum fólk ynskja at taka upp. Tíðin er sjálvandi avmarkað, men mest týðandi við eini slíkari stevnu má og skal vera tað kritiska og uppbyggjandi orðaskiftið. Tað er í veruleikanum skyldan hjá bæði fólkavaldum umboðum og stuðlum floksins kring landið alt at frambæra sína hjartans ærligu meining í einum slíkum forum. Hetta er sjálvandi grundarsteinurin í demokratinum: at allar meiningar sleppa framat – verða hoyrðar og toldar.

EIN flokkur, har eingin røring er í, har eingin torir at muta ímóti tí, sum leiðslan heldur, har øll eru so samd so samd um eitt og alt, er ein deyður og einkisigandi flokkur. Skal ein flokkur ikki stóga upp og fólina, so er avgerandi, at har alla tíðina rørist nakað, at meiningarnar eru nógvar og boðini uppá, hvussu framtíðar politikkurin skal síggja út, eru mong. Hetta vikar tó á ongan hátt hugsjónarlaga aðalmál floksins, sum er eitt betri, rættvísari og meira menniskjansligt samfelag, har virðingin fyrri og solidaritetur móttvegis hvørjum øðrum stendur í hásemi.

EIN flokkur, sum kallar seg demokratiskan og fólksins flokk, men sum ikki livir upp til henda setning, hevur als ongan tilverurætt. Tess meira lívligt og breitt kjakið verður, tess betri. Hóast ósemjur av ymsum slagi, so eigur júst orðaskiftið at vera tað savnandi og uppbyggjandi – tað er kikin inn í framtíðina – sum ikki bara skal viðgera dagin í dag men eisini líta heilt fram um komandi aldarskifti.

Atli Dam, formaður javnaðarfloksins undan landsstevnu:

-Vit mugu finna skilagóðar loysnir

-meðan hugsjónirnar í meiri mun verða lagdar til viks. Tað er eingin loysn at víðka samgonguna, tí hvørki samband ella tjóðveldi vilja átaka sær ábyrgd. Hinvegin eru tað bert samgonguflokkarnir, sum hava dirvi til at fremja ítøkiligar loysnir.

Javnaðarflokkurin byrjaði árliga landsfund sín í Norðurlandahúsinum í gjárkvöldið. Fundurin heldur fram í dag.

Undan fundinum spurdu vit Atla Dam, formann floksins, hvat hann heldur um uppskotið hjá Ingeborg Vinther, forkvinnu í Føroya Arbeðarafelag at skipa eina breiða samgongu.

Orðaskifti á landsfundinum

-Eg vóni, at tað ber til at fáa eitt orðaskifti í lag á landsfundinum við umboðum fyrri fagrørsl-

una m.a. um uppskotið hjá Ingeborg Vinther at víðka samgonguna og koyra fólkaflokkinn út.

Atli Dam sigur viðari, at er fólkaflokkurin utt-anfyri verður grundarlagið í hvussu er ikki breiðari politiskt.

Um møguleikan at fáa aðrar flokkar uppi eina samgongu sigur Atli Dam m.a.:

-Sambandsflokkurin hevur jú ongan hug at átaka sær ábyrgd. Og royndirnar frá samgongusamráðingunum sýndu, at tjóðveldisflokkurin helst vil sleppa at menna seg í

andstöðu, so tað eru eftir míni metan framvegis eingi onnur alternativ, enn tað vit vóru noyddir til at skipa aftaná valið.

Dirvi at fremja loysnir

Atli Dam roknar heldur ikki við, at tað hevði verið rættari at tikið avgerðir við fleiri flokkum og meiningum inni í myndini. Tvørturímóti.

-Hinnevegin sæð havi eg eina kenslu av, at mong av okkara fólkum ógvuliga treyðugt vilja venja seg við samarbeiðið millum tveir so ymsar flokkar

og heldur lata eyguni aftur fyrri tí týðningarmesta, og tað er, hvørt flokkarnir hava dirvi til at fremja loysnir, og tað meti eg í løtuni bert hesir báðir flokkar hava.

Formaður javnaðarfloksins sigur viðari, at tað er uppgávan hjá floksins leiðslu og fólkavaldi umboðum annars at sannføra floksins stuðlar um, at tað ber til at hava eitt sokallað pragmatiskt samarbeiði, sum fyrst og fremst snýr seg um at finna skilagóðar loysnir á teimum

Atli Dam: -At siga samarbeiði í samgonguni upp vil vera eitt hitt størsta misálit vit kunnu medvirka til at skapa bæði heima sum úti

trupulleikunum vit eru í, at fremja neyðugar strukturbrotyngingar, so vinnulivið kann gerast

framtaksfýsið og meirvirðisskapandi aftur - og

Framhald á síðu 20